

Република Србија
УПРАВНИ СУД
6 У 41/10 (2007)
13.05.2010. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Олге Ђуричић, председника већа, Љиљане Јевтић и Живане Ђукановић, чланова већа, са судским саветником Снежаном Томић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца Предузећа „А.А.“ д.о.о. из Београда, ул. ... бр. ..., кога заступа пуномоћник Татијана Раичевић, адвокат из Новог Београда, ул. Народних хероја бр.63, против туженог Министарства финансија Републике Србије у Београду, Сектора за имовинско-правне послове, ради поништаја решења број 463-02-00244/2003-07 од 28.12.2006.године, уз учешће заинтересованих лица Б.Б. и В.В. из ..., ул. ... бр. ..., које заступа пуномоћник Ивана Примовић, адвокат из Београда, ул. Француска бр.37, у предмету грађевинском, у нејавној седници већа одржаној дана 13.05.2010. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ УВАЖАВА И ПОНИШТАВА** решење Министарства финансија Републике Србије у Београду, Сектор за имовинско-правне послове број 463-02-00244/2003-07 од 28.12.2006.године.

Образложење

Оспореним решењем ништи се решење Одељења за имовинско-правне послове градске општине Врачар, број 463-36/2003 од 27.10.2006. године и предмет враћа првостепеном органу на поступак по примедбама изнетим у образложењу решења. Решењем првостепеног органа од 27.10.2006.године, уступа се градско грађевинско земљиште кп. ... КО ..., у ул. ... бр. ... у ..., за потребе предузећа „А.А.“ д.о.о. из Београда, ул. ... бр. ..., а ради привођења земљишта намени, односно изградњи приступне саобраћајнице за прилаз

новопланираним објектима у ул. ... бр. ... и ..., као и блоковској гаражи унутар блокова између улица ..., ..., ... и ..., а све на основу Регулационог плана реконструкције блокова између улица ..., ... (...) и ..., на општини ... („Службени лист града Београда“ бр.10/99), корисништво општине Врачар. Другим ставом диспозитива утврђено је да ће се накнаде за уступљено право корисништво на кат.парцела број ... КО ... одредити након правноснажности овог решења а по закону којим се уређује експропријација у складу са чл.34. Закона о грађевинском земљишту („Службени Гласник РС“ бр.44/95).

У поднетој тужби тужилац оспорава решење туженог органа и наводи да је исто незаконито јер не садржи јасне разлоге на основу којих би се могла испитати његова правилност. Наводи разлоге због којих сматра да је тим решењем повређен закон на његову штету, па предлаже да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи.

У одговору на поднету тужбу, тужени орган је остао у свему при разлозима из оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

Заинтересована лица Б.Б. и В.В., преко пуномоћника, доставили су одговор на тужбу у коме истичу да је оспорено решење у свему засновано на закону и предлажу да суд тужбу одбије, као неосновану.

Управни суд је преузео нерешени предмет Врховног суда Србије под бројем У 999/07, дана 01.01.2010.године, у складу са одредбом члана 77. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09) члана 29. став 1. и члана 90. став 1. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", број 116/08 и 104/09).

Након оцене навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, Управни суд је нашао да је тужба неоснована.

Из увода оспореног решења произилази да је то решење донело Министарства финансија Републике Србије, Сектор за имовинско-правне послове, а да је на месту за потпис овлашћеног службеног лица туженог органа наведено „помоћник министра Г.Г.“ који је потписао решење оверено печатом туженог органа. При томе се у уводу оспореног решења тужени орган позвао на одредбу чл.17. и 59. Закона о државној управи („Службени гласник РС“ бр.79/05). Одредбом чл.17. став 2. тог Закона прописано је да органи државне управе решавају по жалбама и ванредним правним средствима на управне акте који су донели они,

или имаоци јавних овлашћења према закону, а одредбом чл.59. став 4. истог закона прописано је да о жалби на првостепено решење имаоца јавних овлашћења донесеног у повереним пословима државне управе решава министар, односно директор органа у саставу, у управним стварима из делокруга органа у саставу, односно директор посебне организације, ако законом није другачије одређено а одредбом чл.215. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ“ број 33/97) прописано је да је за решавање у другом степену надлежан орган одређен законом. Према томе, из законских одредби на које се тужени орган позвао у уводу оспореног решења не произилази да је помоћник министра овлашћен да донесе и потпише решење.

Одредбом чл.196. став 3. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ“ број 33/97 и 31/01) прописано је да писмено решење садржи: увод, диспозитив (изреку), образложење, упутство о правном средству, назив органа са бројем и датумом решења, потпис службеног лица и печат органа. Одредбом чл.197. став 1. Закона о општем управном поступку, прописано је да увод решења садржи назив органа који доноси решење и пропис о надлежности тог органа, а одредбом чл.201. став 1. истог закона је прописано да решење потписује службено лице које га доноси.

Како је у конкретном случају решење потписао помоћник министра, за кога из прописа на које се тужени орган позвао у уводу оспореног решења не произилази такво овлашћење то су, по налажењу суда, у проведенном поступку учињене битне повреде правила поступања које је у поновном поступку потребно отклонити. Наиме, овлашћење помоћника министра за доношење и потписивање решења, по ставу Управног суда, мора бити означено у уводу решења, јер решење, сходно напред цитираним одредбама Закона о општем управном поступку, може да потпише само службено лице надлежног органа које је законом овлашћено да га донесе, односно друго лице уколико је то овлашћење пренето на њега, у складу са законом.

Полазећи од изнетог Управни суд је, на основу одредбе чл. 41. став 2. а у вези чл.38. став 2. Закона о управним споровима („Службени лист СРЈ“ бр.46/96), а који се примењује на основу одредбе чл. 77. став 1. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“ бр.111/09) одлучио као у диспозитиву пресуде, с тим што је тужени орган везан примедбама суда у погледу поступка изнетим у овој пресуди у смислу одредбе чл.61. истог закона.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

дана 13.05.2010. године, 6 У 41/10 (2007)

Записничар
Снежана Томић,с.р.

Председник већа - судија
Олга Ђуричић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Саво Босанац

ОИ